

บทบาทของทหารไทยในการต่อสู้กับกลุ่มคอมมิวนิสต์ที่ส่งผลต่อ
การเมืองไทย พ.ศ. 2522 ถึง พ.ศ. 2534

**The role of Thai military in the fight with the Communists
affecting Thai politics from B.E. 2522 to 2534**

รัสสิริบุญญ์ ทองคละ¹

Rassirin Thongkla

rassirin5191@gmail.com

Received: 26/06/66 Revised:7/11/66 Accepted: 7/11/66

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อศึกษาบทบาทของทหารในการต่อสู้กับกลุ่มคอมมิวนิสต์ที่ส่งผลต่อการเมืองไทย ศึกษาการตัดสินใจของทหารในการเปลี่ยนแปลงนโยบายในการต่อสู้กับกลุ่มคอมมิวนิสต์ภายใต้บริบทการเมือง และศึกษารูปแบบ การดำเนินการของทหารในการต่อสู้กับกลุ่มคอมมิวนิสต์ที่ส่งผลต่อการเมืองไทย ใช้วิธีการวิจัยเอกสารเป็นหลัก วิเคราะห์เนื้อหาเชิงพรรณนาตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ผลการวิจัยพบว่า บทบาทของทหารในการต่อสู้กับกลุ่มคอมมิวนิสต์ เป็นการต่อสู้แบบสันติวิธีที่เน้นการสร้างกระบวนการเรียนรู้ ความเชื่อและความเข้าใจในระบบประชาธิปไตย ส่งผลต่อสถานการณ์ทางการเมืองดีขึ้น ภายใต้บริบท

¹ นักศึกษาหลักสูตรปริญญาตรี (การเมือง) คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

การเมืองดังกล่าวทำให้รัฐบาลชุดพลเอกเปรม ติณสูลานนท์ กำหนดยุทธศาสตร์และกลยุทธ์การต่อสู้กับกลุ่มคอมมิวนิสต์ ที่มุ่งหมายก่อให้เกิดความรู้และความเข้าใจว่าประชาธิปไตยเป็นของปวงชน และเน้นสร้างความเชื่อมั่นและศรัทธาต่อคุณค่าของระบอบประชาธิปไตย ส่งเสริมการเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมทางการเมือง จัดระเบียบการดำเนินบทบาทของกลุ่มผลประโยชน์ ภายใต้คำสั่ง 66/2523 ได้ใช้รูปแบบแนวทางการป้องกัน แก้ไข ด้วยการส่งเสริมให้เกิดสิทธิและเสรีภาพอันชอบธรรมทางการเมือง กำจัดอิทธิพล กลุ่มมิถิฉาซีฟทุกประเภท เพื่อให้ประชาชนหันกลับมาสนับสนุนประชาธิปไตย

คำสำคัญ: บทบาททหาร; การต่อสู้; กลุ่มคอมมิวนิสต์; การเมืองไทย

Abstract

The objectives of this research are to study about the role of soldiers in fighting with communist group that affects Thai politics, to study the decision of soldiers in changing of the policy of fighting with communist group under the political context and to study the format of operation of soldiers in fighting with communist group that affects Thai politics. The method of research mainly used document research. The researcher analyzed descriptive contents according to

the objectives of the research. From the research, it was found that the role of soldiers in fighting with communist group is to fight by using peaceful method that emphasizes creating learning process, belief and understanding about democratic regime that affects the political situation to be better. Under such political context, it made the government of General Prem Tinsulanonda to define the strategy and tactics to fight communist group, that aim to create knowledge and understanding that democracy belongs to people and to emphasize building confidence and belief in the value of democratic regime, to promote participation in political activities, to organize the implementation of the role of interest groups, under the order 66/2523 by using format of guidelines of prevention and modifying by promoting legitimate political right and freedom, eliminating influence and all types of criminal groups, to make people turn to support democracy.

Keywords: Role of soldiers; fighting; communist group; Thai politics.

บทนำ

กองทัพถือเป็นสถาบันที่ป้องกันประเทศยามศึกสงครามควบคู่มากับสังคมไทยอย่างยาวนาน หากพิจารณาบทบาทของทหารตาม “พระราชบัญญัติจัดระเบียบราชการกระทรวงกลาโหม พ.ศ. 2551” (2551, หน้า 38) ได้กำหนดบทบาทและอำนาจหน้าที่ไว้ในมาตรา 8 ในการ (1) พิทักษ์รักษาเอกราชและความมั่นคงแห่งราชอาณาจักรจากภัยคุกคามทั้งภายนอกและภายในราชอาณาจักร ปราบปรามกบฏและการจลาจล โดยจัดให้มีและใช้กำลังทหารตามที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยหรือตามที่กฎหมายกำหนด (2) พิทักษ์รักษา ป้องกันสถาบันพระมหากษัตริย์ ตลอดจนสนับสนุนภารกิจของสถาบันพระมหากษัตริย์ และ (3) ปกป้องพิทักษ์รักษาผลประโยชน์แห่งชาติและการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข พัฒนาประเทศเพื่อความมั่นคง ตลอดจนสนับสนุนภารกิจอื่นของรัฐในการพัฒนาประเทศ การป้องกันและแก้ไขปัญหาจากภัยพิบัติ และการช่วยเหลือประชาชน

เมื่อพิจารณาจากบทบาทและอำนาจหน้าที่ของทหารในการพิทักษ์รักษาผลประโยชน์แห่งชาติและระบอบประชาธิปไตย รวมทั้งป้องกันสถาบันที่สำคัญของประเทศแล้วนั้น เมื่อยามมีศึกสงครามก็ป้องกันประเทศให้ปลอดภัยจากศัตรู ดังเช่น สถานการณ์ของสงครามโลกครั้งที่ 2 โลกแบ่งออกเป็นสองค่าย คือ ค่ายสัมพันธมิตร โดยมีสหรัฐอเมริกาเป็นผู้นำและประเทศไทยร่วมอยู่ด้วย และค่ายอักษะ ที่มีสหภาพโซเวียตและจีนเป็นผู้นำ

ในสถานการณ์ขณะนั้น ประเทศที่อยู่ในค่ายโลกเสรี อยู่ในฐานะเสียเปรียบ ค่ายคอมมิวนิสต์ เพราะขณะที่พันธมิตรใหญ่ 5 ประเทศ ได้แก่ สหรัฐอเมริกา (รูสเวลท์) สหภาพโซเวียต (สตาลิน) อังกฤษ (เชอร์ชิล) ฝรั่งเศส (เดอโกลท์) และจีน (เจียงไคเช็ค) ประกาศชัยชนะและมีการถ้ำยรู่ปร่วมกันที่ยัลตา (Yalta) แล้ว พันธมิตรที่อยู่ในค่ายโลกเสรีต่างคิดว่าสงครามยุติลงแล้ว ปฏิบัติการต่าง ๆ จึงเป็นไปในลักษณะลดกำลังทหารและเตรียมการทำงานเพื่อฟื้นฟูประเทศ แต่ประเทศตกอยู่ในสถานการณ์การเมืองในลักษณะที่เปราะบางมาก เพราะให้ความร่วมมือกับญี่ปุ่น ที่ถูกกล่าวว่าเป็นปฐมเหตุของการเกิดสงคราม แต่ก็สามารถทำให้สหรัฐอเมริกาเห็นใจได้จากขบวนการเสรีไทยที่ให้ความร่วมมือกับพันธมิตร และช่วยให้ประเทศไทยพ้นจากปฏิบัติการของอังกฤษต่อประเทศไทยในฐานะประเทศแพ้สงครามมาได้ ดังนั้น คนไทยที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์นี้จึงนึกถึงความช่วยเหลือของสหรัฐอเมริกาอยู่เสมอ ถึงกระนั้นก็ตาม ทางค่ายคอมมิวนิสต์มิได้คิดเช่นนั้น ยังมีแผนที่จะใช้กำลังเพื่อล้มล้างค่ายโลกเสรีอยู่ เริ่มจากการสนับสนุนจีนคอมมิวนิสต์ โดยการนำของเหมาเจ๋อตุงทำการขับไล่จีนคณะชาติ ส่งผลให้เจียงไคเช็คต้องหนีจากแผ่นดินใหญ่ไปอยู่เกาะไต้หวัน และต่อมาได้สนับสนุนให้เกาหลีเหนือบุกเกาหลีใต้ ทั้งหมดนี้เป็นแผนการของคอมมิวนิสต์สากลที่ค่ายคอมมิวนิสต์ร่วมมือกันเพื่อจะยึดครองเอเชีย และครองโลกในที่สุด (สายหยุด เกิดผล, 2549, หน้า 317-318) ก่อให้เกิดแนวคิดสังคมนิยมในไทยเกิดจากการเคลื่อนไหวของกลุ่มชาวต่างชาติ

โดยเฉพาะชาวจีนและชาวเวียดนามในประเทศไทยที่นิยมลัทธิดังกล่าว โดยเริ่มเกิดขึ้นประมาณปี พ.ศ. 2463 และในปี พ.ศ. 2465 ได้มีการเคลื่อนไหวเกี่ยวกับแนวคิดสังคมนิยมในประเทศไทย โดยกลุ่มคนไทยที่เรียกตัวเองว่า “คณะกรรมกร” ซึ่งทำหน้าที่ให้การให้คำปรึกษาและช่วยเหลือกรรมกร รกรางจนมีฐานะที่มั่นคงขึ้น หลังจากนั้น จึงเกิดความเคลื่อนไหวในประเด็นของชนชั้นกรรมาชีพ (สถาบันวิชาการป้องกันประเทศ, ศูนย์ศึกษา ยุทธศาสตร์, 2554, หน้า 36)

หลังจากประเทศไทยมีการเปลี่ยนแปลงการปกครองโดย คณะราษฎร เมื่อวันที่ 24 มิถุนายน พ.ศ. 2475 จากการปกครองในระบอบ สมบูรณาญาสิทธิราชย์มาเป็นระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ ทรงเป็นประมุข หรือพระมหากษัตริย์ภายใต้รัฐธรรมนูญ แนวคิดสังคมนิยม ได้แพร่หลายในกลุ่มชนชั้นนำและกลุ่ม นักเรียนนอกที่สนใจวิชา เศรษฐศาสตร์ เช่น หลวงประดิษฐมนูธรรม และประยูร ภมรมนตรี เป็นต้น เมื่อวันที่ 15 มีนาคม พ.ศ. 2476 สมัยรัฐบาลของพระยามโนปกรณนิติธาดา โดยหลวงประดิษฐมนูธรรม (นายปรีดี พนมยงค์) หนึ่งในผู้ก่อตั้งคณะ ราษฎรได้นำเสนอเค้าโครงเศรษฐกิจที่มีการปฏิรูปที่ดินและรัฐสวัสดิการแก่ ประชาชน หรือที่เรียกว่า “สมุดปกเหลือง” ซึ่งถูกวิพากษ์วิจารณ์กันอย่าง กว้างขวาง และถูกกล่าวหาว่า เป็นคอมมิวนิสต์ ส่งผลให้เกิดความแตกแยก ในสภาและรัฐบาลจนต้องกำหนดปิดสภา พร้อมทั้งมีการงดใช้รัฐธรรมนูญ บางมาตรา และออกกฎหมายเกี่ยวกับคอมมิวนิสต์ขึ้นเป็นฉบับแรก คือ

พระราชบัญญัติว่าด้วยคอมมิวนิสต์ พ.ศ. 2476 และส่งผลให้นายปรีดี พนมยงค์ ต้องลี้ภัยออกนอกประเทศเมื่อวันที่ 12 เมษายน พ.ศ. 2476 (สถาบันวิชาการป้องกันประเทศ, ศูนย์ศึกษายุทธศาสตร์, 2554, หน้า 40)

ในสมัยรัฐบาลโดยการนำของจอมพล ป. พิบูลสงคราม ได้มีการออกกฎหมายคอมมิวนิสต์ฉบับใหม่ โดยกำหนดบทลงโทษที่รุนแรงกว่าฉบับเดิม และได้มีการกำหนดคำนิยามที่กว้างขวางมากขึ้น และให้อำนาจในการจับกุม ปรามปราม และกักขังได้โดยไม่ต้องแจ้งข้อกล่าวหาได้นานกว่าปกติ ซึ่งจากการบังคับใช้กฎหมายของเจ้าหน้าที่รัฐนอกจากเป็นไปในทางปรามปรามคอมมิวนิสต์แล้ว ยังรวมไปถึงประชาชนและสื่อมวลชนเพื่อควบคุมการเขียนและแสดงความคิดเห็นในบางเรื่อง (สถาบันวิชาการป้องกันประเทศ, ศูนย์ศึกษายุทธศาสตร์, 2554, หน้า 41) เกิดภบฏสันติภาพในสมัยจอมพล สฤษดิ์ ธนะรัชต์ และการต่อสู้กับลัทธิคอมมิวนิสต์ในช่วงนั้น

วันที่ 9 มีนาคม พ.ศ. 2488 กองทัพญี่ปุ่นได้ยึดอำนาจปกครองอินโดจีนจากฝรั่งเศส และได้ยุติลงโดยการยอมจำนนของญี่ปุ่น ในวันที่ 14 สิงหาคม พ.ศ. 2488 และในปี พ.ศ. 2489 กองทหารฝรั่งเศสเข้ายึดประเทศลาว ชาวเวียตนามนับหมื่นได้อพยพข้ามแม่น้ำโขงมาฝั่งไทย และตั้งถิ่นฐานตามฝั่งแม่น้ำโขง โดยเรียกกันว่าชาวเวียตนามที่อพยพสมัยเย็นเบียนฟู

พ.ศ. 2497 เวียดนามถูกแบ่งแยกดินแดนเป็นเหนือและใต้ จากเหตุการณ์รบที่เดียนเบียนฟู ชาวเวียดนามเชื้อสายไทยบางส่วนได้อพยพไปลาว บางส่วนลงมาทางใต้

ในปี พ.ศ. 2508 แนวทางการต่อสู้ของพรรคคอมมิวนิสต์เปลี่ยนแปลงเมื่อพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย (พคท.) โดยการเปลี่ยนแปลงการต่อสู้แบบสันติวิธี เป็นการต่อสู้ด้วยการใช้อาวุธ ประเทศไทยจึงอยู่ในสถานภาพที่ล่อแหลมมาก ทั้งทางการเมืองและทางทหาร จึงจำเป็นต้องร่วมมือกับค่ายโลกเสรีอย่างเต็มที่ด้วยการลงนามสนธิสัญญามะนิลา และการจัดตั้งองค์การซีโต้ เพื่อต่อสู้ยุคสงครามเย็น (cold war) เพราะตระหนักดีว่า ถึงอย่างไรค่ายคอมมิวนิสต์ก็คงไม่ปล่อยให้ประเทศไทยอยู่ขัดขวางแผนการครองโลกอย่างแน่นอน ดังที่ เซนยี รัฐมนตรีกลาโหมของจีนคอมมิวนิสต์ ได้กล่าวเมื่อปี พ.ศ. 2503 ว่า เป็นประเทศเป้าหมายต่อไป และภายหลังก็พบว่า เป็นจริงตามเช่นเซนยีกล่าว (ธิกานต์ ศรีนารา, 2547, หน้า 202)

สายหยุด เกิดผล (2549, หน้า 318) ได้อธิบายว่า จากสถานการณ์ของโลกดังกล่าว ส่งผลให้ประเทศเสรีนิยมต้องวิตกกังวลต่อการคุกคามของโลกคอมมิวนิสต์ โดยเฉพาะประชาชนอเมริกันและรัฐบาลอเมริกัน ซึ่งมีความเชื่อมั่นในระบอบประชาธิปไตยและระบบเศรษฐกิจแบบทุนนิยมที่ทำให้สหรัฐอเมริกาเจริญและมั่นคงในทางสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง ดังนั้น นักยุทธศาสตร์ของสหรัฐอเมริกาจึงได้วางแนวความคิดทาง

ยุทธศาสตร์ว่าด้วยการต่อสู้โลกคอมมิวนิสต์ในยุคสงครามเย็น เรียกว่า “Forward Strategy-ยุทธศาสตร์ป้องกันไกลตัว” หมายถึง สหรัฐอเมริกาจะทำการต่อสู้กับคอมมิวนิสต์ให้ไกลบ้านมากที่สุด โดยเริ่มทำสนธิสัญญากับพันธมิตรในการจัดตั้งองค์กรป้องกันร่วมกันขึ้นทั่วโลก ตั้งแต่ NATO สัญญาแอตแลนติกเหนือ CENTO สัญญาตะวันออกกลาง และ SEATO สัญญาเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เพื่อเป็นแนวป้องกันและปิดล้อมค่ายคอมมิวนิสต์ ซึ่งมีสหภาพโซเวียตและจีนเป็นผู้นำ

สหรัฐอเมริกาให้ความสนใจและเริ่มให้การช่วยเหลือประเทศไทย ทั้งทางด้านเศรษฐกิจและการทหารอย่างจริงจัง แต่การให้ความช่วยเหลือของสหรัฐอเมริกาต่อประเทศที่ต่อสู้คอมมิวนิสต์นั้นยังมีจุดอ่อนอยู่ เนื่องจากรัฐบาลสหรัฐอเมริกาเองมีปัญหานโยบายการต่อสู้คอมมิวนิสต์แบ่งออกเป็น 2 สาย ดังนี้ (สายหยุด เกิดผล, 2549, หน้า 319)

แนวความคิดสายที่ 1 เรียกว่า “สายเหยี่ยว-Hawk” หมายถึง เป็นการช่วยเหลือเพื่อทำการต่อสู้โดยทางทหารเป็นหลัก นำโดยกระทรวงกลาโหม

แนวความคิดสายที่ 2 เรียกว่า “สายนกพิราบ-Dove” หมายถึง การช่วยเหลือด้วยการต่อสู้ทางการเมือง จิตวิทยาประชาสัมพันธ์เป็นหลัก เพราะเห็นว่า ความมุ่งหมายของการต่อสู้ คือ การทำให้ประชาชนหันมาร่วมมือกับฝ่ายรัฐบาล การปราบปรามจึงเป็นเพียงมาตรการเสริม อย่างไรก็ตามแล้วนั้น แนวความคิดทั้งสองนี้รับการสนับสนุนจากทางฝ่ายทหาร

และกองถืออาวุธอื่นๆ ส่วนทางสายนกพิราบจะเป็นแนวความคิดทางสาย การข่าว ซึ่งสำหรับสหรัฐอเมริกาเรียกว่า ซีไอเอ (CIA) และเมื่อมีการ อภิปรายระหว่างสองแนวความคิดนี้ในระดับนโยบายทางฝ่ายทหารและ กำลังถืออาวุธอื่นๆ ดูจะมีอิทธิพลเหนือกว่า ทางสายนกพิราบจึงมักต้อง ยอม ดังนั้น ในการช่วยเหลือประเทศต่างๆ ที่มีปัญหาคอมมิวนิสต์ของ สหรัฐ จึงมักฝ่ายแพ้มามากตามลำดับ จนกระทั่งถึงเวียดนาม

สายหยุด เกิดผล (2549, หน้า 320-321) ได้อธิบายเพิ่มเติมว่า ฝ่ายทหารเห็นแล้วว่าการใช้กำลังปราบปรามตามแนวความคิดสายเหยี่ยว ของฝ่ายทหารนั้นดูจะไม่ประสบผลสำเร็จ ทางรัฐบาลอเมริกันจึงมีความหวัง สุดทำอยู่ที่ประเทศไทยเท่านั้น เพื่อจะให้ความเชื่อมั่นว่า การช่วยเหลือ ประเทศไทยจะต้องได้ชัยชนะ โดยไทยรอดพ้นจากการเข้าครอบครองของ คอมมิวนิสต์ รัฐบาลอเมริกันในระดับนโยบายจึงยอมรับแนวความคิดสาย นกพิราบให้นำมาทดลองใช้ในประเทศไทย โดยเลือกนักวิชาการ ผู้เชี่ยวชาญทางด้าน การต่อสู้การก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ คือ ดร. ยอร์จ เค แทนแฮม (George K. Thanham) รองประธาน The RAND Corporation (RAND) ที่มีชื่อเสียง มาเป็นมินิสเตอร์ (Minister) ของสถานทูตอเมริกัน ประจำประเทศไทย โดยให้ทำหน้าที่เป็นผู้รับผิดชอบต่อเอกอัครราชทูต อเมริกัน ในตำแหน่งผู้ช่วยเอกอัครราชทูต (Assistant for Country Insurgency) ในการต่อสู้กับผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ (Counter Insurgency--CI) โดยไม่ได้แต่งตั้งเจ้าหน้าที่ในกระทรวงการต่างประเทศ

อย่างที่เคยผ่านมา และภารกิจส่วนใหญ่ คือ การสนับสนุนการปฏิบัติการ ยุทธในเวียดนาม มีกำลังพลอยู่ในประเทศไทยประมาณ 50,000 คน โดยการนำของนายพล สติลเวล (Gen. Stilwell) ซึ่งฝ่ายอเมริกันมีปัญหาและความยากลำบากมิใช่น้อย ในการทำให้ทางฝ่ายทหารของนายพล สติลเวล ยอมให้ความร่วมมือ แต่ด้วยความที่ ดร. ยอร์จ แทนแนม เป็นผู้ที่มีความรอบรู้และมีบุคลิกลักษณะที่ดี ละมุนละม่อม จึงสามารถทำให้การช่วยเหลือ ปรานปรามต่อผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ประสบความสำเร็จ

คอมมิวนิสต์ในประเทศไทย เมื่อประมาณปี พ.ศ. 2470 มาจาก สมาชิกพรรคคอมมิวนิสต์ส่วนหนึ่งของคอมมิวนิสต์จีนที่หนีจากการสู้รบใน จีนเข้ามาประเทศไทย กล่าวคือ ช่วงแรกก็ยังไม่ได้ตั้งเป็นพรรคและรวมตัว กัน เพียงแต่เป็นกลุ่มลัทธิมาร์กซ์เลนิน สมาชิกส่วนใหญ่เป็นชาวจีนและ ชาวญวนเท่านั้น แต่ได้ขยายตัวไปสู่คนจีนในประเทศไทย และคนไทยเข้าสู่ การเป็นกรรมกร ต่อมาเมื่อมหาสงครามเอเชียบรูพาระเบิดขึ้น กลุ่มลัทธิ มาร์กซ์เลนิน จึงได้มีโอกาสเข้าสู่มวลชนโดยการอาศัยการต่อต้านญี่ปุ่นเป็น เครื่องมือบังคับการขยายตัวของตน เพราะในขณะนั้นไม่มีใครสนใจว่า ผู้ใด เป็นคอมมิวนิสต์หรือไม่ ขอแต่เพียงให้มาช่วยสู้รบต่อต้านญี่ปุ่นเท่านั้น จาก ที่คนไทยเป็นกรรมกรภายใต้ขบวนการต่อต้านญี่ปุ่น ทำให้คอมมิวนิสต์ สามารถวางรากฐานของคอมมิวนิสต์ในประเทศไทย ในชั้นกรรมมาชีพได้ สำเร็จ ดังนั้น คอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทยได้พยายามปรับปรุงตนเองให้ แข็งแกร่งมากยิ่งขึ้นจนสามารถดึงพวกแนวร่วมเข้ามาเป็นภาคีเครือข่าย

คือ นายปรีดี พนมยงค์ และ พ.ท. พโยม จุลานนท์ เป็นต้น อย่างไรก็ตาม ไรท์ดี คอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทยได้กลายมาเป็นพรรคมวลชน คือ จะมีรากฐานมาจากชั้นกรรมกร ชาวนา ปัญญาชนชั้นกลางและชั้นต่ำ และนักศึกษา เมื่อสงครามสิ้นสุดลง โดยญี่ปุ่นยอมแพ้สงครามแล้ว คอมมิวนิสต์ได้ขยายสู่ปัญญาชนชั้นสูงเข้าสู่กองทหารเข้าสู่วงการศาสนาและตามสถาบันต่าง ๆ ความไร้เสถียรภาพซึ่งมีอยู่ในหยุดหย่อนและวิธีการต่อสู้กับญี่ปุ่นไม่ถูกต้องเป็นส่วนช่วยอันสำคัญของการขยายตัวของคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย ไม่ว่าจะเป็นการจัดตั้งมวลชน และการจัดตั้งกองกำลังถืออาวุธ โดยมีเจตนา และพฤติการณ์ดำเนินการต่อสู้กับฝ่ายรัฐบาลในทางการเมือง คือ ใช้ลักษณะการโฆษณาโจมตีรัฐบาลและการเผยแพร่ลัทธิคอมมิวนิสต์โดยการเปิดองค์กรบังหน้า และการใช้กำลังอาวุธ (armed struggle) ในการดำเนินการต่อสู้กับอำนาจรัฐ ฝ่ายคอมมิวนิสต์จะได้รับการสนับสนุนจากชาวนา เช่น กำลังพลพรรค ข้าวและเสบียงอาหาร รวมถึงอาวุธด้วย (อุทัย หิรัญโต, 2506, หน้า 113-118)

ส่งให้รัฐบาลต่อการปราบปรามคอมมิวนิสต์ในประเทศไทย อย่างเช่น “วันเสียงปืนแตก” ณ ท้องที่อำเภอเรณูนคร จังหวัดนครพนม ซึ่งเป็นวันเปิดฉากสงครามระหว่างคนไทยต่อคนไทยด้วยตนเอง โดยกองกำลังของกองทัพแห่งชาติได้ปะทะกับกองกำลังติดอาวุธของพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย เป็นสงครามชิงอำนาจระหว่างคนไทย 2 กลุ่มที่มีแนวคิดที่จะเห็นประเทศไทยปกครองด้วยระบอบประชาธิปไตย อันมี

พระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ส่วนคนไทยอีกกลุ่มหนึ่งมีแนวคิดที่ต้องการเห็นประเทศไทยปกครองด้วยระบอบเผด็จการชนชั้นกรรมาชีพ โดยมีพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทยเป็นแกนนำในการปกครองประเทศ (บีบีซี นิวส์, 2561)

ภาพ 1 : การต่อสู้ระหว่างผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์กับกำลังตำรวจภูธร จังหวัดนครพนมเมื่อวันที่ 7 สิงหาคม พ.ศ. 2508

ที่มา. จาก การต่อสู้กับคอมมิวนิสต์ (พ.ศ. 2508-2528), โดย องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก ในพระบรมราชูปถัมภ์, ม.ป.ป., ค้นเมื่อ 9 มิถุนายน 2566, จาก <https://shorturl.asia/cUDs0>

จากนั้นรัฐบาลใช้แนวทางการต่อสู้ในระยะแรกๆ ด้วยการต่อสู้ที่เรียกว่า “การทหารนำการเมือง” พบว่า แนวทางดังกล่าวนั้นไม่สามารถที่จะบรรลุเป้าประสงค์ในการเอาชนะพรรคคอมมิวนิสต์ได้ จึงเกิดแนวความคิดว่า มีนายทหารกลุ่มหนึ่ง เราเรียกนายทหารกลุ่มนี้ว่า “ทหารประชาธิปไตย” ซึ่งได้ดำเนินบทบาทของกองทัพในการปรับเปลี่ยน และพัฒนาการเรื่อยมา จนกลายเป็น “คำสั่งที่ 66/23” ซึ่งได้นำเสนอทัศนะสำคัญว่า “มีแต่ประชาธิปไตยเท่านั้นที่เอาชนะคอมมิวนิสต์ได้ ส่วนเผด็จการนั้นไม่ช้าก็เร็ว ต้องพ่ายแพ้แก่คอมมิวนิสต์ในที่สุด” และนำไปสู่การเอาชนะพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทยในที่สุด (องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก ในพระบรมราชูปถัมภ์, ม.ป.ป.)

จากกล่าวมาข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยสนใจบทบาทของทหารในการต่อสู้กับกลุ่มคอมมิวนิสต์ที่ส่งผลต่อการเมืองไทยหรือไม่อย่างไร และการตัดสินใจของทหารในการเปลี่ยนแปลงนโยบายในการต่อสู้กับกลุ่มคอมมิวนิสต์ด้วยคำสั่ง 66/23 ภายใต้บริบทการเมืองอย่างไร รวมถึงการใช้ยุทธวิธี หรือรูปแบบการดำเนินการของทหารในการต่อสู้กับกลุ่มคอมมิวนิสต์ ที่ส่งผลต่อการเมืองไทยในช่วง พ.ศ. 2522 ถึง พ.ศ. 2534 โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัยอยู่ 3 ประเด็นคือ

1. เพื่อศึกษาบทบาทของทหารในการต่อสู้กับกลุ่มคอมมิวนิสต์ที่ส่งผลต่อการเมืองไทย

2. เพื่อศึกษาถึงการตัดสินใจของทหารในการเปลี่ยนแปลงนโยบายในการต่อสู้กับกลุ่มคอมมิวนิสต์ ภายใต้บริบทการเมือง

3. เพื่อศึกษารูปแบบ การดำเนินการของทหารในการต่อสู้กับกลุ่มคอมมิวนิสต์ที่ส่งผลกระทบต่อการเมืองไทย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้การวิจัยเชิงคุณภาพ โดยศึกษาเอกสาร (documentary research) เป็นหลัก จำแนกเอกสารออกเป็น

1. เอกสารชั้นต้นอันประกอบด้วย การจดบันทึกของบุคคลสำคัญทางการทหารที่มีส่วนเกี่ยวข้อง รวมถึงเอกสารของทางราชการที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ประกาศ คำสั่ง เป็นต้น

2. เอกสารชั้นรอง อันประกอบด้วย หนังสือ ตำรา บทความวารสาร วิทยานิพนธ์ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ คือ การวิเคราะห์เนื้อหาโดยกลั่นเนื้อหาสาระ จัดหมวดหมู่ของข้อมูล แล้วนำมาสร้างข้อสรุปของตนเอง เพื่อประเมินความครบถ้วนของข้อมูล ที่สามารถตอบวัตถุประสงค์การวิจัยดังต่อไปนี้

1. การวิเคราะห์ถึงบทบาทของทหารไทยในการต่อสู้กับกลุ่มคอมมิวนิสต์ที่ส่งผลกระทบต่อการเมืองไทย พ.ศ. 2522 ถึง พ.ศ. 2534 อัน

ประกอบด้วย การก่อตัวของทหารกับบทบาททางการเมืองไทยในยุคสงครามเย็น เป้าหมาย ปณิธาน และบทบาทของทหาร

2. การวิเคราะห์ถึงการตัดสินใจของทหารไทยในการเปลี่ยนแปลงนโยบายในการต่อสู้กับกลุ่มคอมมิวนิสต์ พ.ศ. 2522 ถึง พ.ศ. 2534 ภายใต้บริบทการเมือง อันประกอบด้วย การเปรียบเทียบนโยบายก่อน พ.ศ. 2522 กับนโยบายในช่วง พ.ศ. 2522 ถึง พ.ศ. 2534 โครงข่ายเชิงนโยบายของฝ่ายทหารและกลุ่มคอมมิวนิสต์

3. การวิเคราะห์ถึงรูปแบบการดำเนินการของทหารไทยในการต่อสู้กับกลุ่มคอมมิวนิสต์ ที่ส่งผลต่อการเมืองไทย พ.ศ. 2522 ถึง พ.ศ. 2534 ตัวชี้วัดและปัจจัยสู่ความสำเร็จของฝ่ายทหาร และผลของการดำเนินการของฝ่ายทหารที่มีต่อการเมืองไทย

ผลการวิจัยและอภิปรายผล

1. บทบาทของทหารในการต่อสู้กับกลุ่มคอมมิวนิสต์ที่ส่งผลต่อการเมืองไทย พ.ศ. 2522 ถึง พ.ศ. 2534

จากผลการวิจัยสรุปได้ว่า บทบาทของทหารกับการต่อสู้กับกลุ่มคอมมิวนิสต์ภายใต้ประกาศใช้คำสั่งนายกรัฐมนตรีที่ 66/2523 เป็นนโยบายหลักที่ใช้ปราบปรามคอมมิวนิสต์แบบสันติวิธี ด้วยการสร้างกระบวนการเรียนรู้ ความเชื่อและสร้างความเข้าใจในระบอบประชาธิปไตยให้แก่ประชาชน พร้อมทั้งจัดทำยุทธศาสตร์พัฒนาเพื่อสร้างแรงจูงใจให้ประชาชน

เข้าไปตั้งรกรากทำมาหากินได้อย่างมั่นคง พัฒนาท้องถิ่น สร้างความเจริญ
ไปทั่วบริเวณเพื่อให้ประชาชนที่สนับสนุนกลุ่มคอมมิวนิสต์หันกลับมา
สนับสนุนประชาธิปไตย ในที่สุดได้ส่งผลต่อการผ่อนคลายทางการเมืองของ
ไทยรัฐบาลได้ออกคำสั่ง 66/2523 ที่มุ่งเน้นการใช้นโยบายสันติวิธีผ่าน
ยุทธศาสตร์พัฒนาเพื่อแย่งยึดพื้นที่ไว้ให้ได้ทีละน้อย จูงใจประชาชนให้เข้า
ไปตั้งรกรากทำมาหากินได้อย่างมั่นคง พัฒนาท้องถิ่น สร้างความเจริญไป
ทั่วบริเวณ จนในที่สุดกลุ่มผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ก็จะพ่ายแพ้แก่ความ
เจริญจนอยู่ไม่ได้ต้องละทิ้งพื้นที่ไปในที่สุด ซึ่งภายใต้บทบาทของทหารที่
เป็นผู้การป้องกันประเทศ ถือเป็นภารกิจหลักในการรักษาอธิปไตย บูรณ
ภาพแห่งอาณาเขตและเขตที่ประเทศไทยมีสิทธิอธิปไตย เพื่อดำรงไว้ซึ่ง
ความมั่นคงของรัฐ ผลประโยชน์ของชาติ และการปกครองระบอบ
ประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และการรักษาความ
มั่นคงภายใน และการรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศ สองคล้อง
กับงานวิจัยของ ชัยฤกษ์ แก้วพรหมมาลัย (2558) ศึกษาเรื่อง “ทัศนคติของ
ผู้บริหารระดับสูงต่อบทบาทของทหารในทางการเมือง” งานวิจัยของ ทวี
แจ่มจำรัส และคณะ (2561) ศึกษาเรื่อง “บทบาทของนายทหารบก
ระดับกลางที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงการเมืองไทย” และงานวิจัยของ
ฟ้าประไพ ปาละนันท์ (2562) ศึกษาเรื่อง บทบาททางการเมืองของ
ทหารเรือในห้วงเวลา พ.ศ. 2475-2557

2. การตัดสินใจของทหารในการเปลี่ยนแปลงนโยบายในการต่อสู้กับกลุ่มคอมมิวนิสต์พ.ศ. 2522 ถึง พ.ศ. 2534 ภายใต้บริบทการเมือง

จากผลการวิจัยสรุปได้ว่า การตัดสินใจของรัฐบาลพลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ได้จัดทำยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ของทหารประชาธิปไตยในการรับมือกับกลุ่มคอมมิวนิสต์ด้วยการจัดตั้งองค์กรมีเอกภาพเพื่อทำหน้าที่ในการพิทักษ์ผลประโยชน์ของประชาชนและสร้างสรรค์ประชาธิปไตยให้เกิดขึ้นจริง โดยการเข้าถึงกลุ่มที่มีอิทธิพลทางการเมืองในด้านต่าง ๆ เช่น นักเรียน นักศึกษา สื่อมวลชน พ่อค้าหรือนายทุนทางเศรษฐกิจ เพื่อประสานผลประโยชน์และรักษาผลประโยชน์ให้เกิดขึ้นแก่ประชาชน และเพื่อให้ประชาชนรู้สึกว่าคุณได้รับความเท่าเทียมในทุกๆ ด้าน ไม่โดนขูดรีดหรือโดนเอาเปรียบจากรัฐและกลุ่มนายทุน เร่งสร้างความรู้ ความเข้าใจด้านประชาธิปไตยอย่างทอ้งแท้ให้แก่ประชาชน และเพื่อป้องกันมิให้กลุ่มคอมมิวนิสต์เข้าถึงและชักจูงประชาชนได้โดยง่ายในการแสดงบทบาททางการเมืองในฐานะผู้นำของรัฐบาลที่ผสมผสานกับบทบาทผู้พิทักษ์รักษา กติกาเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน เพื่อรักษาความสงบสุขและเสริมสร้างความมั่นคงทางสังคมภายใต้การปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข แต่การเมืองภายใต้การปกครองของทหารหรือที่เรียกว่าประชาธิปไตยครึ่งใบก็มักจะมาคู่กับความไร้เสถียรภาพของ

รัฐบาลและอันจะนำไปสู่การยุบสภาผู้แทนราษฎรหลายครั้งที่เคยปรากฏมาแล้วในอดีต

โครงข่ายเชิงนโยบายฝ่ายทหารได้ให้ความสำคัญไปที่ประชาชนเป็นกลุ่มเป้าหมายที่จะนำไปสู่ความสำเร็จตามแผนการปฏิบัติการโดยแบ่งรูปแบบการควบคุมพื้นที่ๆ กลุ่มคอมมิวนิสต์ต้องการยึดเป็นฐานด้วยการแทรกซึมเข้าไปและใช้วิธีการโน้มน้าวจิตใจ โฆษณาชวนเชื่อเพื่อให้กลุ่มคนที่อยู่ห่างไกลหลงเชื่อและเข้าร่วมกลุ่ม ด้วยการมุ่งเน้นสกัดกั้น หยุดยั้ง และขัดขวางการดำเนินการของกลุ่มคอมมิวนิสต์ไว้ในบริเวณพื้นที่ๆ จำกััดเน้นการรุกตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ตามลำดับความสำคัญเพื่อช่วยชนะในการปราบปรามกลุ่มคอมมิวนิสต์ อย่งไรนั้นการใช้วิธีการดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมายโดยใช้วิธีการแทรกซึมเข้าไปในกลุ่มประชาชนไปทั่วประเทศ ด้วยการตั้งโครงข่ายในรูปแบบการแบ่ง 4 ภาค เพื่อความสะดวกในการแทรกซึมและส่งสมาชิกกลุ่มเข้าไปแทรกซึมตามกลุ่มชาติพันธุ์ต่างๆ ที่ตั้งอยู่ในแหล่งพื้นที่ชายแดนของแต่ละภาค ด้วยการโฆษณาชวนเชื่อและยุยงปลุกปั่นให้กลุ่มชาติพันธุ์ต่างๆ ตั้งตัวเป็นปรปักษ์กับรัฐบาลการเคลื่อนไหวด้วยการโฆษณาชวนเชื่อประสบความสำเร็จอย่างมาก ส่งผลให้สมาชิกกลุ่มคอมมิวนิสต์เพิ่มขึ้นและสามารถสร้างความเกลียดชังอันก่อให้เกิดความรุนแรงตามมาในที่สุด สอดคล้องกับงานของ ชีราภรณ์ จุมรี และคณะ (2565) ศึกษาเรื่อง “บทบาททางการเมืองของผู้นำฝ่ายทหารกับการก้าวเข้าสู่อำนาจทางการเมือง กรณีศึกษานายกรัฐมนตรี พลเอกสุจินดา คราประยูร

และพลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา” ที่ชี้ให้เห็นบทบาททางการเมืองของผู้นำฝ่ายทหารมี 3 ปัจจัย ดังนี้ (1) เป้าหมาย (2) การมองและประเมินสถานการณ์ และ (3) ทรัพยากรทางการเมือง และปัจจัยที่ทำให้ผู้นำฝ่ายทหารนำกองทัพเข้าแทรกแซงการเมืองได้สำเร็จ ได้แก่ (3.1) โครงสร้างสังคมมีสภาพอ่อนแอ (3.2) สถาบันทหารมีความเข้มแข็งกว่าสถาบันการเมืองอื่น และ (3.3) ผลประโยชน์ของฝ่ายทหาร

3. รูปแบบการดำเนินการของทหารในการต่อสู้กับกลุ่มคอมมิวนิสต์ที่ส่งผลต่อการเมืองไทย พ.ศ. 2522 ถึง พ.ศ. 2534

จากผลการวิจัยสรุปได้ว่า รูปแบบการดำเนินการตามนโยบายของฝ่ายทหารได้ใช้แนวทางการป้องกัน แก้ไข ด้วยการส่งเสริมให้เกิดสิทธิและเสรีภาพอันชอบธรรมทางการเมือง กำจัดอิทธิพล กลุ่มมิถิชาชีพทุกประเภท ที่สร้างพยายามสถานการณ์ให้เกิดขบวนการแนวร่วม กองกำลังติดอาวุธ และกลุ่มคอมมิวนิสต์ อีกทั้งยังใช้วิธีการพัฒนาชาติบ้านเมือง การเมืองระบอบการปกครอง เศรษฐกิจและสังคมให้ทั่วถึง เพื่อให้สมาชิกที่หลงผิดเข้าร่วมกับขบวนการแนวร่วม กองกำลังติดอาวุธ และกลุ่มคอมมิวนิสต์ หันกลับมาเข้าร่วมกับรัฐบาล เพราะรู้สึกว่าได้รับการดูแลจากภาครัฐ ประชาชนมีสิทธิ เสรีภาพอันชอบธรรมทั้งในด้านเสรีภาพส่วนบุคคลและเสรีภาพทางการเมือง การสร้างระบอบประชาธิปไตยและป้องกันมิให้เกิด

เงื่อนไขที่กลุ่มคอมมิวนิสต์จะสามารถแสวงหาประโยชน์ด้วยการโฆษณาชวนเชื่ออีกต่อไป

ความสำเร็จของกลุ่มทหารประชาธิปไตยสร้างขึ้นเพื่อปราบปรามกลุ่มคอมมิวนิสต์อย่างสันติวิธีลดความรุนแรงที่เกิดขึ้นจากการสู้รบด้วยแนวทางการเสริมสร้างให้ประชาชนเข้าใจรัฐบาล โดยดำเนินการปฏิบัติงานตามนโยบายและโครงการตามคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรีที่ 66/2523 พร้อมทั้งส่งเสริมให้เกิดความสามัคคีของคนในชาติและปราบปรามกลุ่มคอมมิวนิสต์จากการปฏิบัติตามตัวชี้วัดและเป้าหมายในระยะแรก พบว่า มีทั้งประสบความสำเร็จและไม่ประสบความสำเร็จ รัฐบาลจึงได้ดำเนินการออกประกาศคำสั่งเพื่อเพิ่มเติม แก้ไข ให้การดำเนินงานประสบความสำเร็จสูงสุดผ่านรูปแบบแผนงานและแนวคิด แผน 0910 แนวคิด 112 แนวคิด 113 แนวคิด 114 และแนวคิด 115

สำหรับผลการดำเนินการดังกล่าวได้ส่งผลต่อการเมืองไทยที่ได้เพิ่มเติม แก้ไข หลังจากผลการปฏิบัติงานของตัวชี้วัดและเป้าหมายสู่ความสำเร็จของกลุ่มทหาร-ประชาธิปไตย รัฐบาลจึงได้จัดแผนงานและแนวคิด แผน 0910 แนวคิด 112 แนวคิด 113 แนวคิด 114 และแนวคิด 115 โดยผลการดำเนินงาน พบว่า ทุกแผนงานและแนวคิดประสบความสำเร็จเป็นอย่างมาก เนื่องจากประชาชนที่หลงผิดเข้าไปร่วมอุดมการณ์กับกลุ่มขบวนการแนวร่วม กองกำลังติดอาวุธและกลุ่มคอมมิวนิสต์ต่างหันกลับมาให้การสนับสนุนภาครัฐมากขึ้นเรื่อย ๆ สอดคล้อง

กับงานของ พ้าประไพ ปาละนันท์ (2562) ศึกษาเรื่อง บทบาททางการเมืองของทหารเรือในห้วงเวลา พ.ศ. 2475-2557 และงานของ นราวดี เกิดจรงค์ (2559) ศึกษาเรื่อง การแทรกแซงของทหารและการทำให้เป็นประชาธิปไตย จากผลการศึกษาพบว่า บทบาทการแทรกแซงทางการเมืองของทหาร และการทำให้ประเทศเป็นประชาธิปไตย เริ่มก่อตัวขึ้นภายหลังจากที่มีการเปลี่ยนแปลงทั้งด้านการปกครอง และภายหลังจากประกาศเอกราชซึ่งในประเทศไทยเริ่มตั้งแต่ปี พ.ศ. 2475 จนถึงปี พ.ศ. 254 และงานของ ภิญญพันธ์ พจนะลาวัฒน์ (2562) ศึกษาเรื่อง “การแปลงฐานที่มั่นพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทยให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว: การเมืองเชิงพื้นที่ในทศวรรษ 2520” เพื่ออธิบายพลวัตของการเมืองเชิงพื้นที่ภายใต้ปฏิบัติการระหว่างรัฐบาลไทยและพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. การแสดงบทบาทของทหารไทยในการต่อสู้กับกลุ่มคอมมิวนิสต์ ในช่วง พ.ศ. 2522 ถึง พ.ศ. 2534 ที่ส่งต่อการเมืองไทยนั้น ในการใช้ยุทธวิธีแบบสันติวิธี ที่ได้รับเปลี่ยนแปลงนโยบายในการต่อสู้ทำให้เหตุการณ์เข้าสู่การผ่อนคลายมากขึ้นระหว่างฝ่ายทหารและกลุ่มคอมมิวนิสต์ ภายใต้คำสั่ง 66/2523 ได้ผลดีต่อการปราบปรามกลุ่มคอมมิวนิสต์หมดไปจากพื้นที่ของประเทศไทย ทำให้สถานการณ์ทางการเมือง

เมืองผอนคลายลงไปด้วยจากการกดดันของกลุ่มประเทศประชาธิปไตย และการแสดงเจตนาที่ชัดเจนของฝ่ายไทยในการเข้าร่วมกลุ่มประเทศประชาธิปไตยด้วย อย่างไรก็ตาม การดำเนินตามนโยบายดังกล่าวก็ส่งผลต่อการเมืองในฝั่งคอมมิวนิสต์อีกด้วย ที่ไม่ได้แสดงเจตนาชัดเจนในการไม่เอาฝ่ายคอมมิวนิสต์ของไทยด้วยประการหนึ่ง

2. การตัดสินใจของทหารในการเปลี่ยนแปลงนโยบายในการต่อสู้กับกลุ่มคอมมิวนิสต์ พ.ศ. 2522 ถึง พ.ศ. 2534 ภายใต้บริบทการเมืองในช่วงดังกล่าวของรัฐบาล พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ตัดสินใจออกนโยบายในการต่อสู้กับกลุ่มคอมมิวนิสต์คำสั่งที่ 66/2523 โดยการขจัดเหตุที่ไม่เป็นธรรมในทุกระดับ พร้อมทั้งป้องกันและปราบปราม การทุจริต ส่งเสริมให้ประชาชนทุกชนชั้น สามารถปกครองตนเองและสนับสนุนให้เข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองสนับสนุนการจัดตั้งขบวนการประชาธิปไตย โดยคำนึงถึงสิทธิและผลประโยชน์ของทุกชนชั้นปฏิบัติต่อผู้เข้าร่วมกลุ่มคอมมิวนิสต์หรือผู้หลงผิดที่เข้ามาอบตัวหรือผู้ที่ถูกจับได้อย่างเพื่อนประชาชนร่วมชาติ และให้ความสำคัญกับการต่อสู้ในเมืองให้มากที่สุดเพื่อขจัดการจัดตั้งและขยายแนวร่วมตามแนวทางการเมืองสนับสนุนป่าและการขัดขวางการสร้างสถานการณ์ เป็นต้น

3. การใช้รูปแบบ การดำเนินการของทหารในการต่อสู้กับกลุ่มคอมมิวนิสต์ ที่ส่งผลต่อการเมืองไทย พ.ศ. 2522 ถึง พ.ศ. 2534 มุ่งเน้นการใช้นโยบายสันติวิธีผ่านยุทธศาสตร์ พัฒนาเพื่อแย่งยึดพื้นที่ไว้ให้ได้ทีละ

น้อย จูงใจประชาชนให้เข้าไปตั้งรกรากทำมาหากินได้อย่างมั่นคง พัฒนาท้องถิ่น สร้างความเจริญไปทั่วบริเวณ จนในที่สุดกลุ่มผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ก็จะพ่ายแพ้แก่ความเจริญจนอยู่ไม่ได้ ต้องละทิ้งพื้นที่ไปในที่สุด

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเฉพาะเอกสารเท่านั้น อาจขาดข้อมูลทางการสัมภาษณ์ของบุคคลในการก่อตัว การรวมขบวนการปราบปรามกลุ่มคอมมิวนิสต์ในช่วงดังกล่าว ในการศึกษาครั้งต่อไปควรมีการศึกษาเพิ่มเติมในส่วนข้อมูลการสัมภาษณ์เพื่อให้ข้อมูลเชิงลึกมากยิ่งขึ้น และเป็นประโยชน์ต่อวงวิชาการต่อไป

2. การศึกษาครั้งต่อไปควรศึกษาการเปรียบเทียบบทบาทของทหารไทยกับบทบาทของทหารต่างประเทศ ไม่ว่าจะในส่วนของการปกกันประเทศและการเข้ามามีบทบาททางการเมือง เป็นต้น

3. การศึกษาครั้งต่อไปควรนำประเด็นดังต่อไปนี้ไปทำการศึกษา เช่น ปัจจัยที่ก่อให้เกิดการแสดงบทบาทของทหาร ผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการกระทำของทหารที่มีต่อการเมืองไทย รูปแบบหรือวิธีการของทหารในเข้ามาแทรกแซงทางการเมือง เป็นต้น ซึ่งประเด็นเหล่านี้ ผู้วิจัยคิดว่าจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการศึกษารุ่นนี้

เอกสารอ้างอิง

ชัยฤกษ์ แก้วพรหมมาลย์. (2558). ทศนคติของผู้บริหารระดับสูงต่อบทบาทของทหารในทางการเมือง. *วารสารสถาบันวิชาการป้องกันประเทศ*, 6(4), 98-108.

ทวี แจ่มจำรัส, ธาเดช เกิดวิชัย และบัณฑิต ผังนิรันดร์. (2561). บทบาทของนายทหารบกกระต๊อบกลางที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงการเมืองไทย. *วารสารสมาคมนักวิจัย*, 23(2), 32-44.

ธิกานต์ ศรีนารา. (2547). มติปี 19: ผลการประชุมคณะกรรมการกลางพลท. ชุดที่ 3 ครั้งที่ 4 กับการเคลื่อนไหวของพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย หลังกรณี 6 ตุลาฯ. *วารสารอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร*, 26(2), 180-221.

นราวดี เกิดจรงค์ษ์. (2559). การแทรกแซงของทหารและการทำให้เป็นประชาธิปไตย. *ดุษฎีนิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (การเมือง)*, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

พระราชบัญญัติจัดระเบียบราชการกระทรวงกลาโหม พ.ศ. 2551. (2551). *ราชกิจจานุเบกษา*, 125(26), 35-50.

ฟ้าประไพ ปาละนันท์. (2562). บทบาททางการเมืองของทหารเรือในห้วงเวลา พ.ศ. 2475-2557. *ดุษฎีนิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต*, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

- ภิญญพันธ์ พจนะลาวัณย์. (2562). การแปลงฐานที่มั่นพรรคมิวนิสต์แห่งประเทศไทยให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว: การเมืองเชิงพื้นที่ในทศวรรษ 2520. วารสารสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร, 15(2), 85-111.
- สถาบันวิชาการป้องกันประเทศ, ศูนย์ศึกษายุทธศาสตร์. (2554). องค์ความรู้เกี่ยวกับพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย. กรุงเทพมหานคร: ผู้แต่ง.
- สายหยุด เกิดผล. (2549). ชีวิตนี้มีค่ายิ่ง. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์อักษรสัมพันธ์ (1978).
- องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก ในพระบรมราชูปถัมภ์. (ม.ป.ป.). การต่อสู้กับคอมมิวนิสต์ (พ.ศ. 2508-2528). ค้นเมื่อ 9 มิถุนายน 2566, จาก <https://shorturl.asia/cUDs0>
- อุทัย หิรัญโต. (2506). การป้องกันและปราบปรามคอมมิวนิสต์ในประเทศไทย. ค้นเมื่อ 9 มิถุนายน 2566, จาก <https://shorturl.asia/pu8DB>